

Příběh první sanitky a její pacientky

— První použití automobilu záchranné stanice stalo se dnes v poledne a tímto moderním vehiklem, plně vyhovujícím hlavní podmínce první pomoci: rychle a chvatně, byla dopravena oběť — nešťastné lásky, Marie Haklova, 28letá bývalá číšnice z Libušiny ulice č. 7 v Žižkově, požila včera večer ve víně roztoku ze šesti krabiček sirek. Dnes dopoledne odebrala se na Malou stranu k matce svého milence a sdělila jí, co z nešťastné lásky provedla. Matka odvedla otrávenou na malostranskou policejní strážnici, odkudž ji lékař záchranné stanice p. dr. Svoboda v automobilní ambulanci dopravil do všeobecné nemocnice.

Národní listy, 20.1.1911 (večerní vydání)

NÁRODNÍ LISTY
Večerní vydání.

20. 1. 1911

Dva výstřižky, jeden příběh. První píše víc o pacientce, druhý otisk snímek moderního „vehiklu“. Tak nejprve Národní listy. Žena otrávená fosforem přežila celou noc a dopoledne ušla téměř 5 km ze Žižkova na Malou Stranu? Proč „bývalá číšnice“? Pravda, použít sirky byl v té době kromě utopení dost častý způsob, jak se připravit o život. Obsahovaly bílý

fosfor, chytly o všechno a byly jedovaté. Jak moc? K usmrcení člověka stačí pouze 0,15 g. Že by šest krabiček nestačilo? Na první otázky jednoznačně odpovídá policejní přihláška, kde si úředník dal záležet, aby zdůraznil její zdroj příjmů. Marie Haklová byla přihlášena v Košířích, odkud to byla k malostranské skorotchyni nanejvýš slabá půlhodina chůze. Neumřela, protože nevěděla, že sirky už jedovaté nejsou. Jejich výroba byla zastavena a prodej zakázán právě o rok dříve, tedy r. 1910. Asi celou noc jen problinkala a potom se šla vyplakat. Pak jí vypláchli žaludek a bylo po umírání.

Handwritten document, likely a police registration form, with entries for Marie Haklová, born 1872, and her daughter, born 1892. The text includes names like 'nevěštka', 'Haklová', 'Marie', and 'dceru'. There are also some numbers and dates written in the margins.

V roce 1911 jí tedy bylo osmatřicet, byla svobodná a se svou šestnáctiletou dcerou bydlela už čtvrtým rokem v Košířích. Když opadl zájem kunčoftů, našla si práci v továrně a chtěla si splnit sen všech prostitutek. Jenže svatba se nekonala, a tak si možná skutečně chtěla vzít život, ale ani ta neveselá příhoda jí zřejmě ke vdavkům nepomohla. Tu nepřesnou novinovou zprávu si můžeme vysvětlit třeba tak, že autor noticky z 11. ledna měl jen kusé informace.

O několik dní později otiskl časopis Český svět „zásahovou momentku“, na které je dokonce zřetelná poznávací značka N506 K. Ilustrace vyšla bez delšího kometáře, jak tomu bylo v Českém světě zvykem. Také dnes se informace rozcházejí, např. ČT 24: „... navazují na tradici, která v Praze začala s prvním motorovým sanitním vozem v roce 1906“. Že by se to před stodeseti lety nevědělo? Stojí však za zmínku, že úplně první verzi vyrobila dílna L&K pro vojsko. K dolnímu obrázku „samohybu“, tedy k první civilní sanitce napsal 27. 1. 1911 časopis Český svět jen krátké sdělení: „První motorizovaná sanitka, která v Praze poprvé jela k záchraně otrávené číšnice má značku Laurin & Klement G4 12/14 HP. Pro stanici Pražského dobrovolného sboru ochranného ji zakoupila Pražská městská pojišťovna.“

Představu o výkonu motoru takové staré sanitky (12/14 koňských sil) nám poskytne srovnání s dnešním standardním SUV, jehož výkon lze převést přibližně na 40 HP. Zobrazená „Laurinka“ zůstala unikátem, protože byl vyroben jen jediný exemplář.“

Laurin & Klement C 10/12 HP z r. 1906. Z celkem 14 automobilů vyrobených v letech 1906–1907 vznikl zřejmě jen jeden ve vojenské sanitní verzi.
<https://zpravy.aktualne.cz/>

NOVÝ SAMOHYB PRO OCHRANNOU STANICI